

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm

Antverpiæ, [1659 erschienen] 1660

S. Iodocvs Conf. 13. Decembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42032

precatur, adest ecce hæc ipsa sanitatis primò nuntium matri ferens, tum LVCIAE mortis optatissimæ & pro Christo subeundæ. Sic igitur moritura LVCIA omnium primò testamentum cogitat, & pæuperes non jam scribit, sed facit heredes. Id enimverò non ferendum ratus LVCIA sponsus, queritur apud iudicem, & sponsæ dotem sibi clamat deberi; hîc demum agnoscitur in amoribus non se, sed Christum esse. Mox igitur, amori ira successit. Dei nupta lenonibus traditur, mancipiis amoris prostituenda. Sed nequeunt mille manus unam virgunculâ, nequeunt funes & plura bouum juga de loco, minùs de proposito casto dimovere. Ergo sarmenta congeruntur, rogi accenditur. Sed lucet pulchrius ignibus suis LVCIA. Gladio trajicitur; sed vivit virgo & viros animat, & è flammis Imperatoribus mortem, Syracusanis præsentem opem, Ecclesiæ pacem varicinatur. Denique dum iudex in vinculis Romam abducitur capitis damnandus, divino cibo recreata, cælo fidus, ut dixit, inseritur. Sed & tibi illuc adhuc locus est Mariane. Stella & tu es, si virgo es. Fuisisti? Ah! stellam cælo credas decidisse. *Ex Surio.*

Deus semper pater est; amavit nos fœdos, ut ex fœdis faceret pulchros. Erimus pulchri eum amando, qui pulcher est. Quantum in te crescit amor, tantum crescit pulchritudo; quia ipsa charitas anime est pulchritudo. S. Aug. Tract. 9 in Epist. S. Ioan.

S. IODOCVS CONF. 13. Decembris

NOvam litem audite Mariani, quam IODOCVS Angliæ regis filius germano fratri de regno movit, non uter hoc eriperet, sed uter cederet alteri. Fugiebant novo more non opes domi-

dominos suos, sed domini opes suas, & quam aliis
 invitis mors aufert coronam, ultrò ab his abjicie-
 batur. Denique rex sibi videbatur, non qui regnum
 coactus adiit germanus, sed IODOCVS, qui regno
 subduxit sese, & in Galliam aufugit. Hic ille sibi
 scilicet imperavit, sed & feris non multò post, quas
 obsequentes illi cælum voluit esse. Illud perjucun-
 dum accidit, cum fame placandæ ultimum subsi-
 dium panis unicus in penu fuit, & hunc in IV. par-
 tes à IODOCO sectum CHRISTVS alium identidem
 atque alium pauperem præferens unus omnes
 piissimâ fraude asportavit. Negabant id rectè factū
 esse discipuli. Sed rectius illos edocuit magister,
 cum pro IV. è pane frustulis, secundo flumine des-
 cendere submissas à cælo totidem naviculas frumē-
 rarias ostendit. Demum sacris operanti manus è
 cælo bene visa est dicere, quæ quòd terrena regna
 despexisset, cælestia promisit. Hæc demum placere
 IODOCO, potitusque his est anno DCLIII. LX. omni-
 no annos in tumulto integer, virtute in IODOCO fa-
 ciente, quod in viris principibus aliis balsama fa-
 ciunt. *Ex Flor. Abb.*

*Amemus vitam aternam, & ex eo noverimus,
 quantum pro illâ laborare debeamus, cum videmus
 homines amatores presentis vitæ sic pro illâ labora-
 re, ut, cum venerit metus mortis, quidquid possunt,
 faciant, non ut auferant, sed ut differant mortem.
 S. August. serm. 64. de verb. Dom.*

SS. NICASIVS EP. & EVTROPIA V. MM.
 13. Decembris.

Quid ni animos etiam tu Lector ad pugnam
 sumis, toties qui sanguinem Martyrum vide?
 Hic